

кои-то ся въдило дивачь. У. 12. (*Cр. сл. въдъж.*) 2) быть въ обычай: Така ся є водило отъ старо врѣмѣ и въ хиндуско-то царство. Р. 168.

Вежда с. ж. бровы: Удари го (*коршумъ*) между две-ть очи Между очи, между тѣнки вежди. Л. Д. 1876 р. 155. Твой-те вежи, какъ морски піяйци. М. 88. Продавала сѣ' уба'а Яна — Затѣнки веги четырнадесетъ (*хилади*). М. 150, 360. Вежди му черни гайтани, Уста му чешка сребарна, Очи му черни череши. *ib.* 323. Д. 60, 16. Со тиге очи шарени, Со тиге веги гайтени. М. 448. Таксай му таксай, моме, що ке му таксашъ, —, моме, цѣрни-те очи, И погорни-те, моме, чатмали вежи, Да ти го да'итъ, моме, стребрени пжрстень. *ib.* 485. Честа гора, во гора-та диви свини, край гора-та до две зміи, край зміи-те два бунара (коси, вошки, вежи, очи). М. р. 532 (*тат.*). Смиль ти кипска потгорела Натъ очи-те, натъ вежи-ти. *ib.* 578. Съ извиты вѣжды (*взнесенома бровма*). Р. 15. Това бѣлило ся употреблява и за теглѣніе вѣжды-те. Това бѣше магесническа-та кутійка, коя-то дава лустро на лице-то и исписва хубаво вежди-те. Л. Д. 1874 р. 242. Само Бѣлгарія, земя бѣдна — Всякы отъ неї подига вѣжды! Гп. 117. *Cр. сл. нахлопъ.* Подъ вѣжды изъ подлобъ: Мома-та, ако види нѣкое напѣто момче, тя го глѣда подъ вѣжды и като захласната го слѣдва съ ноглѣдъ-ть си, до като го изгуби изъ прѣдъ очитъ си. Ч. 64. *Cр. сл. вешка.*

Вѣжество с. с. любознательность: Цѣлы годины пять ся уучихъ Вѣжество мое е' отличаваше! Быстро прочитанье научихъ! Гп. 105.

Вѣзаница с. ж. узель: Той носиль подъ мышницѣ една голѣмъ вѣзаницѣ съ работы, кои-то жена му была накупила по чарщижъ. Л. Д. 1870 р. 176.

Везиръ* (*vicerî, s. ar. 2. Ministre d'état, vizir*) с. м. высшій сановникъ О. П.: От-дѣ ю зачу царя и везиря, Че си прати седемдесетъ наши. Д. 42. 6—7. Мома-та е най-вѣрна-та слѣдъ майкѣ си въ кѣщи: за това ся и казва: моминство и везирство. Ч. 82. *Cр. подъ сл. княгыня.* Ч. 68.

Вѣзка с. ж. привязь: Отвръзвать ся вѣзы-ты отъ присады-ты. Л. Д. 1870 р. 185.

Везнъ* (*veznè pour vescnet, s. р. 1. Balance, trébuchet*) с. м. вѣски для тонкихъ измѣреній вѣса (*напр. монеты*): Везнъ или тегло. Л. Д. 1872 р. 75. Зло съ кола, а добро съ визне нѣма (подобно: Болѣзнь приходитъ пудами, а выходитъ золотниками). Ч. 162.